

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců JUDr. Jakuba Kroupy a Mgr. Ladislava Vaško ve věci

žalobce: **D. N.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Petrem Veselým
sídlem Nerudova 348, 432 01 Kadaň

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2018, č. j. 5086/DS/2017,
JID: 59487/2018/KUUK/Zvo

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2018, č. j. 5086/DS/2017, JID: 59487/2018/KUUK/Zvo, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí (dále jen „správní orgán Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

I. stupně“), ze dne 30. 8. 2017, sp. zn. OSE/541/2017/HER, č. j. OSE/35195/2017-28, jímž byly jako nedůvodné zamítnuty námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče a provedený záznam 12 bodů potvrzen ke dni 9. 1. 2017.

Žaloba

2. Žalobce v žalobě uvedl, že se žalovaný jako odvolací orgán nedostatečně vypořádal s jeho námitkami proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce předně v rámci správního řízení namítal nicotnost vystaveného pokutového bloku č. D 0059765, neboť v něm bylo chybně zapsáno číslo jeho řidičského průkazu. Žalobce disponuje průkazem č. X, na bloku však bylo uvedeno číslo X, což vzbuzuje pochybnosti o tom, zda a jakým způsobem došlo k jeho identifikaci. Vzhledem k tomu, že podle žalobce je údaj o dokumentu, z něhož byla zjištěna totožnost řidiče, povinným údajem pokutového bloku, není zřejmé, kdo v daném případě vůbec vozidlo řídil. K tomu sice žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce byl identifikován i pomocí svého občanského průkazu s fotografií a nadto dal svým podpisem pod blokem najevo, že s jeho obsahem souhlasí, s tímto názorem ale žalobce nesouhlasil. Podle jeho názoru totiž není důvodu, proč by přestupcem musela být vždy osoba, která sice byla v průběhu blokového řízení ztotožněna pomocí občanského průkazu, ale jejíž osobní údaje neodpovídají řidičskému průkazu, jehož číslo je uvedeno v pokutovém bloku.
3. V další námitce žalobce namítal nicotnost pokutového bloku č. F 0981979. Dle něj na něm jednak absentuje křestní jméno a příjmení příslušníka policie, který jej vystavil, a to ačkoliv daný údaj tvoří povinnou náležitost bloku, jednak i ve vymezení přestupku označeném jako „§ 125c/If“ chybí určení konkrétního z celkem 11 bodů daného ustanovení, které vyjadřuje porušenou povinnost. I na tomto místě žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uváděl, že z popisu přestupku je zřejmé, že žalobce překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zákonem v obci, což dovozoval z vyplněného razítka, žalobce ale považoval tuto argumentaci za nesprávnou. Podle jeho názoru je totiž řádná právní kvalifikace povinnou náležitostí pokutového bloku, proto pokud její část chybí či je nečitelná, představuje uvedená skutečnost zásadní vadu. V daném případě je nejednoznačný navíc i samotný popis skutku, neboť razítko disponuje položkami „Stanovená rychlost“ a „Naměřená rychlost“ umístěnými pod sebou, přičemž vpravo od nich zhruba uprostřed mezi nimi je uveden údaj „66/63“ a nad nimi pak údaj „50“. Není tedy zjevné, která čísla patří k jaké položce. Konečně tento způsob označení rychlosti v pokutovém bloku nesouhlasí ani s tezí žalovaného deklarovanou v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, podle níž je běžnou praxí správních orgánů, že informace o rychlosti je zpravidla uváděná pomocí tří číselných údajů, z nichž první představuje naměřenou rychlost vozidla, druhý naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření a třetí nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě.
4. V závěrečné námitce poukazoval žalobce i na nicotnost pokutového bloku č. E 1929318, a to z důvodu, že v něm absentuje křestní jméno příslušného policisty a stejně tak i zde došlo k nesprávnému uvedení čísla řidičského průkazu žalobce označeného jako „X“. Uvedenou námitku vznesl žalobce i v rámci odvolacího řízení, žalovaný se k ní ale nijak nevyjádřil a v tomto smyslu pouze nepravdivě konstatoval, že pokutový blok obsahuje veškeré podstatné náležitosti, čímž měl dle žalobce porušit právo na spravedlivý proces. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

V souvislosti s daným pokutovým blokem žalobce dále zmínil, že přestupek v něm byl vymezen jako „*rychlost 90/115/111*“, což však opětovně neodpovídá praxi týkající se označování tohoto druhu protiprávního jednání tvrzené žalovaným.

Vyjádření žalovaného k žalobě

5. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. K pokutovému bloku č. D 0059765 uvedl, že je pravdou, že v důsledku ne vždy příznivých podmínek, v rámci nichž k vypisování bloků ze strany policistů dochází, může dojít k jejich obtížnější čitelnosti, v daném případě ale lze čísla řidičského průkazu žalobce od sebe odlišit. Nadto byl žalobce při silniční kontrole ztotožněn i prostřednictvím svého občanského průkazu a jeho porovnáním pomocí fotografie v řidičském průkazu. Nemohlo tedy dojít k záměně žalobce s jinou osobou. Protože navíc žalobce pod pokutový blok připojil i svůj podpis, čímž projevil svůj souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku, nelze dle žalovaného dané skutečnosti nyní zpochybňovat – k tomu by případně sloužilo řízení o přestupku.
6. V případě pokutového bloku č. F 0981979 žalovaný konstatoval, že ačkoliv právní vymezení přestupku skutečně v příslušné kolonce neobsahuje uvedení konkrétního bodu § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), vymezujícího konkrétní přestupkové jednání žalobce, je uvedená informace zřejmá z razítka na bloku, v němž je jednoznačně vymezeno, že se jednalo o překročení rychlosti v obci, kde byla stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/hod., naměřená rychlost vozidla činila 66 km/hod. a rychlost vozidla upravená o možnou odchylku měření byla 63 km/hod. Konkrétně tedy žalobce dle žalovaného porušil bod 4 předmětného ustanovení, kdy z obsahu pokutového bloku je jeho jednání popsáno natolik určitě, že není zaměnitelné s jiným. Co se týče samotného způsobu údajů o rychlostech v něm zapsaných, měl žalovaný za to, že přestože jednotlivá čísla jsou oproti předtištěnému textu posunuta, musí být každé osobě disponující průměrnými znalostmi zřejmé, ke kterým kolonkám se vztahují. Pro uvádění rychlosti přitom podle žalovaného užívají jednotlivé správní orgány různých forem, proto skutečnost, že se nejčastěji aplikuje takový, který byl vymezen v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, ještě neznamená, že nelze použít i odlišný. Konečně žalovaný ve vztahu k danému pokutovému bloku považoval za nedůvodnou i námitku týkající se absence jména a příjmení příslušníka policie, který jej sepsal. V předmětném případě totiž blok obsahuje identifikační číslo dotyčného, což je v souladu s obsahem příslušné kolonky. Žalobce si tak dle žalovaného mohl údaj, jakému příslušníku dané číslo patří, ověřit přímo u příslušného oddělení policie, navíc mu byl sdělen i v oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kde je uvedeno „*Zpracoval strážník a blokovou pokutu uložil – Str. Mgr. V. Ř.*“.
7. Konečně co se týče pokutového bloku č. E 1929318, žalovaný poukázal na to, že se s odvolacími námitkami vznesenými vůči tomuto rozhodnutí vypořádal shodně jako u předchozích pokutových bloků. I zde žalovaný znovu k otázce čitelnosti údajů zopakoval svou předchozí argumentaci a konstatoval, že při porovnání dalších písmen z textu bloku je zjevné, že policista označil číslo řidičského průkazu žalobce správně. Závěrem pak žalovaný zopakoval i svá tvrzení týkající se ztotožnění řidiče pomocí Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

fotografie, rozdílných způsobech zápisu údajů o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, jež však jsou dle něj i přes své odlišnosti dostatečně srozumitelné, a možnosti žalobce využít oprávnění projednat přestupek ve správním řízení, kterého ale dotyčný podpisem bloku nevyužil.

Replika žalobce

8. V replice k vyjádření žalovaného žalobce konstatoval, že skutečnost, že pokutový blok není vždy vyplňován ve zcela příznivých podmínkách, nezavazuje policejní orgán povinnosti řádného zápisu. K pokutovému bloku č. D 0059765 žalobce uvedl, že neexistuje-li jistota o tom, jaký řidičský průkaz byl na místě ve skutečnosti předložen, je tím zpochybněna i identifikace přestupce pomocí fotografie.
9. K bloku č. č. F 0981979 žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že neúplné uvedení právní kvalifikace není zásadním pochybením, pokud ji lze dovodit v kontextu s dalším textem. Rovněž žalobce považoval za absurdní, aby si sám zjišťoval jméno a příjmení strážníka, neboť toto není jeho povinností – naopak se jedná o jeden z podstatných údajů pokutového bloku.
10. Ohledně bloku č. E 1929318 pak žalobce zopakoval svou argumentaci ohledně čitelného vyplňování jednotlivých položek a ztotožňování řidiče pomocí fotografie. Závěrem poukázal na určitou „pružnost“ ve vyjadřování žalovaného týkající se způsobu zápisu údajů o překročené rychlosti, kdy žalovaný vždy tvrdí jen to, co je pro něj momentálně účelné, čímž však naopak zpochybňuje i věrohodnost svých dalších závěrů.

Posouzení věci soudem

11. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobce ani žalovaný nesdělili do dvou týdnů od doručení výzvy svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoliv byli ve výzvě výslovně poučeni, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání udělují.
12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty dvou měsíců ode dne, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení, jak stanoví § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
13. Soud úvodem považuje za nutné připomenout, že bodový systém zavedený zákonem o silničním provozu obecně spočívá v tom, že řidičům motorových vozidel jsou za vybrané přestupky a trestné činy proti bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích zaznamenávány „trestné“ body do určité výše, jež jsou podle aktuální judikatury (srov.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, dostupné obdobně jako veškerá dále citovaná rozhodnutí na www.nssoud.cz) považovány za trest ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod. Za spáchaný přestupek nebo trestný čin bude řidiči uložena sankce podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 5. 2017 (dále jen „zákon o přestupcích“), případně trest za spáchaný trestný čin a zároveň dále, půjde-li o vybraný přestupek nebo trestný čin spadající do systému bodového hodnocení, mu bude zaznamenán předem daný počet bodů. Při dosažení nejvyššího stanoveného počtu bodů pozbývá řidič odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel a s tím i řidičské oprávnění. Zákon v příloze upravuje taxativní výčet protiprávních jednání a počtů bodů, které za tato jednání budou zapsány. Počet bodů za určité jednání je stanoven fixně, a tudíž při záznamu bodů nelze uplatnit správní uvážení ohledně jejich počtu, stejně tak naopak nelze ani obdržet body za jednání, které není v příloze uvedeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).

14. Z charakteru řízení o námitkách současně vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchaní jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení toliko posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku, atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly body zaznamenány, příp. že ke spáchaní přestupku nedošlo.
15. V případě námitek proti zaznamenání bodů tak může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet přiřazených bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam učiněn, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), stát usnesením vydaným z moci úřední (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
16. Konečně v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, se Nejvyšší správní soud zabýval povahou a důkazní relevancí oznámení o uložení pokuty za přestupek. Konstatoval v něm, že „[o]známení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci, nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené. Tento záznam však bez dalšího nemůže být důkazem, na základě něhož by správní orgán bez dalšího vzal za prokázané, že se stěžovatel přestupku dopustil, že byl projednán v blokovém řízení a že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů.“ Oznámení o uložení blokové pokuty tedy není nezpochybnitelným důkazem o tom, že řidič přestupek spáchal. Proto, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích uvedených v oznámení, je nutné vycházet i z dalších důkazů.

17. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení žalobních námitek. Žalobce totiž v žalobě svými námitkami zpochybnil záznamy bodů v registru řidičů, které mu byly zaznamenány na základě pokutových bloků č. D 0059765, č. F 0981979 a č. E 1929318, kdy konkrétně s ohledem na jím tvrzené nedostatky dovozoval nicotnost takovýchto rozhodnutí.
18. Podle § 77 odst. 1 správního řádu platí, že nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. Nicotné je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu.
19. Podle § 76 odst. 2 věty první s. ř. s. platí, že zjistí-li soud, že rozhodnutí trpí takovými vadami, které vyvolávají jeho nicotnost, vysloví rozsudkem tuto nicotnost i bez návrhu.
20. Jak vyplývá z výše citované právní úpravy, nicotnost správního rozhodnutí ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu je definována natolik závažnými vadami, že je nelze vůbec za rozhodnutí považovat. Kromě situace, kdy např. k jeho vydání dojde ze strany orgánu, který k tomu nebyl zákonem nijak zmocněn, předpokládá správní řád i jiná pochybení, v důsledku nichž rozhodnutí nesplňuje základní požadavky na formu, povinné náležitosti či obsah. Musí se však jednat o vady takového charakteru, které ve svém důsledku učiní z předmětné listiny prakticky pouze paakt – tj. určitou entitu, která ale není jakkoli schopna vyvolávat právní důsledky. Tím se nicotnost odlišuje od jiných vad (zdaleka nikoliv takto závažných), pro které, dojde-li nadřízený správní orgán či soud k závěru o jejich důvodnosti, je nutné předmětné rozhodnutí zrušit, avšak nikoliv deklarovat jeho nicotnost, neboť z větší části požadavky na správní rozhodnutí splňuje, pouze mu určitý nedostatek dočasně do provedení nápravy brání, aby se vůči účastníkům stalo právně závazným.
21. Pokud proto žalobce v daném případě dovozoval nicotnost jednotlivých pokutových bloků v důsledku nesprávného označení jeho řidičského průkazu, absence podpisů úředních osob, které je vydaly, či nedostatečného vymezení skutku co do právní kvalifikace, je již jen z povahy věci zřejmé, že se nejednalo o natolik závažné vady, které ji byly schopny způsobit. Ostatně pokud by tomu tak bylo, soud by byl ve smyslu § 76 odst. 2 věty první s. ř. s. k takovéto skutečnosti nucen přihlídnout i bez návrhu. Uvedená situace však nyní nenastala, proto lze danou námitku týkající se nicotnosti pokutových bloků považovat za nedůvodnou.
22. Ještě před samotným posouzením dalších žalobních námitek vztahujících se ke způsobilosti pokutových bloků být podkladem pro záznam do registru řidičů soud zkoumal, zda se Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

žalovaný jako odvolací orgán dostatečným způsobem vypořádal s námitkami žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

23. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu platí, že v odůvodnění rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
24. Podle § 89 odst. 2 správního řádu platí, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.
25. Soud s odkazem na shora citované ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu konstatuje, že z odůvodnění rozhodnutí musí být vždy zřejmé, z jakých skutkových zjištění správní orgán ve vztahu k jím vyhlášenému výroku vycházel a na základě jakého právního názoru k závěrům o něm dospěl. Správní rozhodnutí, které takovouto skutkovou a právní úvahu neobsahuje, je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36, dostupný obdobně jako všechna dále citovaná rozhodnutí na www.nssoud.cz), neboť nemůže plnit svou základní funkci, tedy osvětlit účastníkům řízení, na základě jakých skutečností bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Jak přitom uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 19. 10. 2011, č. j. 1 As 93/2011-79, „[v]ýrok rozhodnutí, jehož konkrétní znění je výsledkem užití správního uvážení, se při faktické absenci jakékoliv úvahy o tom, proč má být přistoupeno k jedné z několika v úvahu připadajících variant, bude výsledkem buď rozhodování automatického anebo rozhodování svévolného. Automatismus příslušná právní norma nezakládá, svévole je pak naprosto nepřípustná [...]. Takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.“ Úkolem správního orgánu II. stupně jakožto odvolacího orgánu je navíc v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumat správnost a zákonnost prvostupňového rozhodnutí, a to v rozsahu námitek uplatněných odvolatelem.
26. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu, v daném případě žalobce ve svém odvolání uplatnil v zásadě shodné námitky jako v žalobě, a to včetně užití argumentace. Žalovaný na ně v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí reagoval tak, že se jednotlivě vyjádřil ke všem třem posuzovaným pokutovým blokům a osvětlil, na základě jakých skutečností dospěl k závěrům o jejich způsobilosti pro záznam bodů v registru řidičů. Ke vzneseným námitkám konkrétně uvedl, že s ohledem na ztotožnění žalobce jako řidiče pomocí řidičského i občanského průkazu nemohlo dojít k jeho záměně s jinou osobou, dále se vyjádřil k různým způsobům zápisu údajů o nejvyšší dovolené rychlosti, naměřené rychlosti a posuzované rychlosti při zohlednění odchylky měření, a to včetně kombinace se zápisem právní kvalifikace, jako nedůvodnou vyhodnotil námitku týkající se absence jména a příjmení příslušníka policie, který blok sepsal, a konečně i zkonstatoval, že pokud žalobce pokutové bloky opatřil svým podpisem, projevil tak souhlas s jeho obsahem.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

27. Soud v této souvislosti zdůrazňuje, že na tomto místě zatím nehodnotil správnost či nesprávnost úvah žalovaného ve vztahu k námitkám vzneseným žalobcem, z pohledu přezkoumatelnosti je však nutné konstatovat, že se žalovaný zabýval veškerými spornými skutečnostmi a konkrétně vysvětlil, z jakých důvodů je posoudil jako neoprávněné. Vzhledem k tomu soud uzavírá, že žalobou napadené rozhodnutí nelze považovat za nepřezkoumatelné, a proto je předmětná námitka nedůvodná.
28. V další části rozsudku se již soud věnoval námitkám ve vztahu k jednotlivým pokutovým blokům, konkrétně nejprve zkoumal žalobcem tvrzený nesoulad čísla jeho řidičského průkazu s údaji uvedenými v pokutových blocích č. D 0059765 a č. E 1929318.
29. Jak soud zjistil z obsahu správního spisu, v bloku č. E 1929318 se v kolonce „4. *Totožnost ověřena*“ nachází údaj o čísle řidičského průkazu, podle něhož mělo dojít ke ztotožnění žalobce. Konkrétně se zde uvádí „ŘP ?X“, kdy symbol otazníku v podání soudu označuje nečitelný znak, který na první pohled neodpovídá žádnému písmenu české abecedy (a to ani písmenu „K“, které dovozoval žalobce). Po provedení porovnání s dalším textem obsaženým v dotýcném pokutovém bloku je nicméně zcela bez pochyb zjevné, že se má jednat o písmeno „E“, neboť zcela identickým způsobem je policista, který blok vyplnil, užívá i ve slovech „X“ či samotném příjmení žalobce „N.“ Není tedy důvodu se domnívat, že by v dané věci mohlo dojít k záměně přestupce s jinou osobou či nesprávnému zápisu údajů z řidičského průkazu. Obdobné pak platí i pro pokutový blok č. D 0059765, kde je opět skutečně pravdou, že se za sebou následující číslice „7“ a „3“ v čísle žalobcova průkazu X nachází v natolik blízké vzdálenosti od sebe, že se prakticky dotýkají. Zatímco číslice „7“ je ale zcela bez obtíží rozpoznatelná, následné napojení číslice „3“ skutečně může vyvolávat dojem, že se naopak jedná o číslici „8“. Při vědomí o skutečném čísle řidičského průkazu žalobce, které ostatně dotýčný uváděl i v rámci žaloby, jsou ale i tyto případné pochybnosti odstraněny, a ani zde proto není o jeho řádném ztotožnění při sepsání příslušného pokutového bloku pochyb.
30. V této souvislosti sice soud musí minimálně částečně souhlasit s žalobcem, že ani případné nepříznivé podmínky při vyplňování pokutových bloků nesnižují povinnost příslušných úředních osob činit tak způsobem, aby z nich byly jednotlivé údaje seznatelné a bloky tak mohly sloužit jako podklad pro zápis bodů do registru řidičů. V případě soudem přezkoumávaných bloků ale ve vztahu k zapsaným informacím týkajícím se totožnosti řidiče (žalobce) nebyly žádné pochybnosti shledány. Předmětná námitka je tudíž nedůvodná.
31. V následné námitce se soud vypořádával se způsobem zápisu právní a skutkové kvalifikace přestupku, jehož se měl žalobce dopustit, a to především s ohledem na rozporované pokutové bloky č. F 0981979 a č. E 1929318.
32. Podle § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích platí, že na pokutových blocích se vyznačí, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena.
33. Podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu platí, že fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla:
1. v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení,
 2. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/hod. a více nebo mimo obec o 50
- Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

km/hod. a více,

3. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/hod. a více nebo mimo obec o 30 km/hod. a více,

4. překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. nebo mimo obec o méně než 30 km/hod.,

5. v rozporu s § 4 písm. b) a c) nezastaví vozidlo na signál, který jí přikazuje zastavit vozidlo nebo na pokyn „Stůj“ daný při řízení nebo usměrňování provozu na pozemních komunikacích anebo při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích osobou k tomu oprávněnou,

6. v rozporu s § 5 odst. 2 písm. f) neumožní chodci na přechodu pro chodce nerušené a bezpečné přejetí vozovky nebo nezastaví vozidlo před přechodem pro chodce v případech, kdy je povinna tak učinit, nebo ohrozí chodce přecházejícího pozemní komunikaci, na kterou odbočuje, nebo v rozporu s § 5 odst. 2 písm. g) ohrozí chodce při odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci, při vjíždění na pozemní komunikaci nebo při otáčení a couvání,

7. předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno,

8. nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě,

9. v rozporu s § 29 odst. 1 vjíždí na železniční přejezd v případech, kdy je to zakázáno,

10. v provozu na dálnici nebo na silnici pro motorová vozidla se otáčí, jede v protisměru nebo couvá v místě, kde to není dovoleno podle § 36 odst. 1 písm. b), nebo

11. neoprávněně stojí s vozidlem na parkovišti vyhrazeném pro vozidlo označené parkovacím průkazem pro osoby se zdravotním postižením nebo v rozporu s § 67 odst. 4 neoprávněně použije parkovací průkaz pro osoby se zdravotním postižením při stání nebo při jízdě.

34. Jak vyplývá z citovaného § 85 odst. 4 věty druhé zákona o přestupcích, je vymezení přestupkového jednání, které je pachateli kladeno za vinu, nedílnou součástí pokutového bloku. Samotné blokové řízení má však svá specifika, a nelze je tak zcela ztotožňovat s jinými správními řízeními. Jak v této souvislosti uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, „[s] rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ustanovení § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásky“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. [...] V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým [...] odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost [...], pokud se jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“

35. Ze správního spisu soud zjistil, že v případě pokutového bloku č. F 0981979 byla právní

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

kvalifikace přestupku vymezena jako „125c/1f“ zákona o silničním provozu, přičemž pro popis skutku užil příslušný policista razítko s doplněním dalších informací. To obsahuje mimo jiné položky „Stanovená rychlost:“ či „Naměřená rychlost:“, kde vpravo od nich, avšak nikoliv v jedné horizontální rovině, se nacházejí pod sebou údaje „50“ a „66/63“.

36. K uvedenému soud konstatuje, že co se týče právní kvalifikace, je v předmětném pokutovém bloku užita již výše v rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012-20 uváděná zkratkovitá formulace namísto pregnantního rozvedení příslušného ustanovení zákona o silničním provozu. Tento postup sice žalobce přímo nerozporoval, lze mu nicméně dát za pravdu, že v této zkrácené formě pro přesné vymezení přestupku absentuje konkrétní bod daného ustanovení, které jinak zahrnuje širokou paletu jednotlivých přestupkových jednání od překročení nejvyšší dovolené rychlosti, přes neoprávněné parkování až po nedání přednosti v jízdě. Přes toto dílčí pochybení je však v daném případě podmínka dostatečného vymezení skutku ve spojení s požadavkem na to, aby protiprávní jednání nebylo zaměnitelné s jiným, splněna, neboť neúplný údaj o právní kvalifikaci doplňuje v pokutovém bloku informace o zjištěném skutkovém stavu obsahující tři konkrétní čísla udávající nejvyšší dovolenou rychlost na místě provádění měření, radarovým zařízením naměřenou rychlost a rychlost po zohlednění možné odchylky měření.
37. V souvislosti s tím sice žalobce namítal, že z bloku není seznatelné, jaké číslo patří ke které z uvedených položek, s tímto názorem ale soud nesouhlasí. Přestože se totiž údaje „50“ a „66/63“ nenalézají přesně vedle předepsaných hodnot „Stanovená rychlost:“ a „Naměřená rychlost:“, již jen z logiky věci a faktu, že jak položky, tak i doplněné údaje se nalézají v pořadí „Stanovená rychlost:“ a „Naměřená rychlost:“, vs. „50“ a „66/63“ pod sebou, je zřejmé, že patří k sobě (stejně ostatně platí i pro další údaje v razítku týkající se např. bližšího vymezení místa spáchání přestupku názvem města a ulice či označení vozidla řízeného žalobcem pomocí registrační značky a barvy). Z razítka lze též dovodit, že k přestupkovému jednání došlo v obci, neboť ta je v něm vymezena jak svým názvem, tak i ulicí. Konečně vzhledem k tomu, že dle údajů v razítku o nejvyšší dovolené rychlosti (v daném případě 50 km/hod.) a naměřené rychlosti po zohlednění odchylky měření (v daném případě 63 km/hod.) je zjevné, že k překročení zákonem povolené nejvyšší rychlosti došlo o 13 km/hod., nemůže být pochyb, že právní kvalifikace vymezená jako „125c/1f“ zákona o silničním provozu ve spojení s popisem skutku zcela jednoznačně odkazovala na spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Ten totiž stanoví překročení nejvyšší dovolené rychlosti o méně než 20 km/hod. v obci, resp. o méně než 30 km/hod. mimo obec, což zcela odpovídá zjištěným skutkovým okolnostem. Ostatní body předmětného ustanovení pak buď definují zcela odlišná protiprávní jednání, nebo sice též hovoří o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, avšak v případě bodu 3 předpokládají o více jak 20 km/hod. v obci, resp. 30 km/hod. mimo obec a v případě bodu 2 dokonce o 40 km/hod. v obci, resp. 50 km/hod. mimo obec. Soud tudíž konstatuje, že předmětné protiprávní jednání bylo v přezkoumávaném pokutovém bloku vymezeno dostatečně určitým způsobem. S přihlédnutím k tomu, že navíc v oznámení o projednání daného přestupku, jež bylo spolu s pokutovým blokem zasláno správnímu orgánu I. stupně jako podklad pro zápis bodu do registru řidičů, je kvalifikace přestupku již vymezena zcela bez jakýchkoliv pochyb [tedy včetně příslušného bodu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) zákona o silničním provozu], považuje soud závěry přijaté správními orgány za souladné se zákonem.

38. Obdobné lze uvést i v případě pokutového bloku č. E 1929318, kde nicméně žalobce nezpochybňoval samotnou právní kvalifikaci, nýbrž způsob zápisu jednotlivých údajů týkajících se rychlosti (maximálně dovolené, naměřené a po zohlednění tolerance). Ty jsou v bloku uvedeny jako „90/115/111“, přičemž žalobce v této souvislosti především poukazoval na to, že podle názoru žalovaného deklarovaného v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí *„je běžnou praxí správních orgánů, že zkratka ‚rychlost v obci‘ je doplněna o tři číselné údaje, z nichž první představuje naměřenou rychlost, druhý naměřenou rychlost vozidla upravenou o možnou odchylku měření a třetí nejvyšší dovolenou rychlost v daném místě“*, což však ve vztahu k předmětnému pokutovému bloku nesouhlasí. I na tomto místě ale zdejší soud ohledně přípustnosti zkratkovitých formulací odkazuje na již citované rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012-20 a dále zdůrazňuje, že ani zákon o silničním provozu, ani zákon o přestupcích či správní řád nijak nestanoví, jakým způsobem má být zápis o rychlostech uváděn, vždy tedy bude záležet na konkrétní praxi jednotlivých úředních osob. Podstatné nicméně je, aby předmětné číselné údaje umožňovaly bez ohledu na to, v jakém pořadí budou v pokutovém bloku uvedeny, si učinit obraz o tom, k jaké položce se vztahují.
39. Tak tomu ale v právě projednávané věci nepochybně je, neboť je logické, že nejnižší uváděný údaj patří hranici maximální rychlosti, kterou nelze v daném místě překročit, druhé nejnižší číslo naměřené rychlosti snižené s ohledem na technické limity užívaných radarů ve prospěch účastníka o 3 km/hod. (resp. o 3 % při rychlosti nad 100 km/hod.) a nejvyšší číslo pak rychlost skutečně zaznamenanou radarem. S ohledem na to soud bez ohledu na zobecňující teze uváděné žalovaným v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a ještě více pak argumenty žalobce dovozující údajnou nesrozumitelnost takového označení tří rychlostních údajů uzavírá, že zápis „rychlost 90/115/111“ je z hlediska vymezení skutkové podstaty přestupku v pokutovém bloku č. E 1929318 zcela dostačující. I takovouto námitku je proto nutné považovat za nedůvodnou.
40. Konečně se soud zabýval námitkami vztahujícími se k chybějícímu křestnímu jménu a příjmení úřední osoby, která vystavila pokutový blok č. F 0981979, resp. k absenci křestního jména u bloku č. E 1929318.
41. Soud konstatuje, že k předmětné problematice řádné identifikace úřední osoby se již vytvořila rozsáhlá judikatura. Ústavní soud např. v usnesení ze dne 13. 10. 2011, č. j. IV. ÚS 2190/11 (dostupném na www.nalus.usoud.cz) uvedl, že *„[s]myslem části pokutového bloku, v níž je předtištěn údaj ‚jméno, příjmení, funkce‘, je identifikovat osobu, která pokutu udělila. To je z hlediska ochrany práv obviněného významné především potud, že je na základě této informace možno zpětně ověřit, zda se jednalo o osobu k takovému úkonu oprávněnou, či případně řešit stížnosti obviněného vůči postupu policejního orgánu. Pro realizaci takto vymezeného účelu, tzn. pro jednoznačnou identifikaci osoby udělující pokutu, její podpis dostačuje, neboť již tato informace umožňuje v případě potřeby příslušnou osobu ztotožnit.“* Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 10. 2016, č. j. 1 As 278/2015-32, konstatoval, že *„[p]ouhá skutečnost, že je služební číslo obtížné nebo špatně čitelné, ještě sama o sobě nečiní blok nezpůsobilým podkladem pro záznam bodů. V nyní projednávaném případě tato skutečnost [...] neměla vliv na možnost zapsat na základě tohoto bloku body do registru Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z*

řidičů. Uvedení funkce, podpisu ve formě jména a příjmení a (byť hůře čitelného) služebního čísla, ve svém souhrnu postačí k dostatečné identifikaci policisty pověřeného k jednání za správní orgán. Na základě těchto skutečností lze identifikovat konkrétní osobu ve výkonu služby, např. pro účely předvolání svědka – policisty k ústnímu jednání.“ Nejvyšší správní soud sice v citovaném rozhodnutí hovoří o špatné čitelnosti služebního čísla, kdy dovozuje, že se nejedná o zásadní vadu za situace, kdy daný pokutový blok obsahuje i uvedení funkce a podpis ve formě jména a příjmení, zdejší soud je ale tohoto názoru, že dané závěry lze zcela zobecnit a užít analogicky i na případy, kdy naopak chybí jiné z jednotlivých prvků celkové identifikace úřední osoby.

42. Pokud tedy byly v pokutovém bloku č. F 0981979 uvedeny v podpisové části příslušné úřední osoby údaje „X“ (služební číslo), „str.“ (funkce úřední osoby – strážmistr) a „Mgr. R [nečitelné]“, je soud toho názoru, že především díky informaci o služebním čísle by bylo možné v souladu s výše uvedenými judikaturními závěry v budoucnu příslušného policistu identifikovat, a to bez ohledu na to, že v podpisu chybělo jeho celé křestní jméno a příjmení. Ostatně již ze správního spisu, konkrétně oznámení o projednání přestupku ze dne 23. 6. 2014, se kterým se měl žalobce možnost seznámit, lze dovodit, že se jednalo o strážníka Mgr. V. Ř., jenž je pod oznámením podepsán jako osoba, která mu uložila pokutu v rámci blokového řízení. Naopak soudu není zřejmé, z čeho žalobce u pokutového bloku č. E 1929318 dovozoval absenci křestního jména příslušného policisty, neboť daná úřední osoba je zde identifikována jako „P. N., X“, tedy nejen svým celým jménem, ale i služebním číslem. To danou námitku činí také nedůvodnou.
43. Zcela na závěr nad rámec posuzovaného soud poukazuje na ustálenou judikaturní praxi Nejvyššího správního soudu, podle níž (srov. v této souvislosti zejména rozsudek ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16) platí, že „[u]dělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilanti iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových [...]. Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, [...] neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

v blokovém řízení či jeho případná změna.“ Zdejší soud proto zcela souhlasí s odůvodněním žalovaného v žalobou napadeném rozhodnutí, který dospěl ke stejnému závěru o irelevanci žalobcem rozporovaných pokutových bloků za situace, kdy ve všech případech svým podpisem stvrdil souhlas se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací a souhlasil s udělením pokuty v blokovém řízení namísto toho, aby trval na zahájení řízení o přestupku před správním orgánem.

44. Lze tedy shrnout, že záznam bodů žalobce v registru řidičů byl v daném případě proveden plně v souladu s příslušnými právními předpisy, a to na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích – pokutových bloků č. č. D 0059765, č. F 0981979 a č. E 1929318, které jsou způsobilými podklady pro záznam bodů. S ohledem na výše uvedené proto soud žalobu vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako nedůvodnou, a podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji výrokem I. rozsudku zamítl.
45. Současně s tím soud v souladu s § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a navíc je ani nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 14. října 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z

(K.ř.č. 1 - rozsudek)